

Motion till riksdagen 2012/13:Ju335

av **Jessika Vilhelmsson (M)**

Bristande rättssäkerhet för barn som utsatts för övergrepp

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av rättssäkerhet för barn.

Motivering

Barn som utsätts för våld i hemmet har rätt till samhällets skydd och stöd. Det regelverk som finns tar hänsyn till barns utsatta situation och ger goda förutsättningar för att utreda barnmisshandel snabbt. Förundersökning i den här typen av brott ska bedrivas skyndsamt och beslut i åtalsfrågan ska fattas inom tre månader. Rikspolisstyrelsen och Åklagarmyndigheten rekommenderar att ett första förhör med barnet hålls inom två veckor.

Våld mot barn utgör idag drygt 1 % av alla brottsmisstankar som hanteras av Åklagarmyndigheten. Åklagarmyndighetens årsredovisning för 2011 visar att den genomsnittliga handläggningstiden från polisanmälan till beslut är 90 dagar i ärenden som rör brott mot barn. Det är en minskning sedan förra året och trenden de senaste tre åren är att handläggningstiden minskar, vilket förstås är bra. Men det finns åklagarmyndigheter som tyvärr går åt andra hållet, och handläggningstiden kan fortfarande vara så lång som 143 dagar. Åklagarmyndigheten har genom åren vidtagit flera bra saker, och under 2012 ska en granskning av rättstillämpningen av lagföring av våld mot barn avslutas vilket är bra. Men den genomsnittliga tiden är alltför lång och det krävs ytterligare åtgärder för att minska antalet dagar. Fortfarande finns det barn som Rädda Barnen tar emot i behandling som fått vänta alldeles för länge på ett första polisförhör och det saknas ibland samordning av olika myndigheter.

En lång utredningstid innebär stora påfrestningar för ett barn, i synnerhet när den misstänkte förövaren är en närstående. Långa handläggningstider

Fel! Okänt namn på

sänder ut signaler till barnet att situationen inte tas på allvar. Det finns också risk att barnet hinner glömma och får svårt att återge händelsen när det väl kallas till förhör. En annan risk är att barnet pressas eller mutas av sin omgivning att ta tillbaka sin berättelse. Detta äventyrar rättssäkerheten och strider mot vad som föreskrivs i lagen.

Barnet blir inte sällan utan krisstöd i väntan på att polisutredningen slutförs. Långa utredningstider för också med sig en överhängande risk för allvarliga brister i risk- och skyddsbedömningen av barnet. I många fall hinner en familjerättslig utredning påbörjas och beslut om vårdnad och umgänge riskerar att fattas på ett bristfälligt underlag. I värsta fall bidrar den långa utredningstiden till att barn fortsätter att utsättas för våld. Bristerna är tydliga och vi bör skyndsamt överväga vad som kan göras åt dessa.

Stockholm den 26 september 2012

Jessika Vilhelmsson (M)